UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Casus. xxiij

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

vſus rei aliene.i.rei:cuiꝰ dn̄ium iam nō eſt penes vendētē.ꝛ redit i idez cū ꝑoꝛi rōne. Sed cōtra videꝶ ꝙ nō ſit pctm̄ qꝛ dꝛ Deu.xxiij. Nō feneraberꝭ fri tuo: ſ; alieno.imo ꝑmittiꝶ i ꝑmiū:eiuſdē.xxviij. Feneraberis gētib; multis:ꝛ ipſe a ne.ꝛc. Solꝰ. Fenerari alieno nō fuit iudeis ↄceſſum qſi liceret:ſm s. Tho.ſed ꝑmiſſum ad vitādū maiꝰ malū: ne.ſ.accipent vſuras a frib; ſuis ꝑpꝰ auaricīā: cui erāt dediti. Cū ꝟo dꝛ:feneraberꝭ ꝛc. ſumiꝶ fenerari ꝑ mutuare:qđ ē ſignuz abūdātie q iudeis ꝑmittebaꝶ. Multa alia argumēta habes.ij.ij.vbi s̄. Concluſiones elice.

Prima. Uſura nunq̄ fuit licita:ſed eſt ↄtra legē naturalē:moyſaicā:euāgelicā ꝛ canonicā: ꝛ dicere oppoſitum eſt hereticum.

Secūda. Om̄e lucꝝ accreſcēs ex mutuo:interueniente pacto vel intentione ꝑncipali:eſt vſura.

Tertia. Lucꝝ accreſcēs mutuo ex beniuolētia gratꝭ dātis etiāſi infuenit in tētio ſecūdaria:nō ē vſura.

Quarta. Lucrū accreſcens ex vſura ꝑncipali argēti mutuati ñ monetati:nō ē vſura.nec ſilr ſi argētū ſit monetatuz ſ; tn̄ ſignatū:ita.ſ.ꝙ idē nūero ſit reſtituēdū.qꝛ tale argētū vſu nō ↄſumiꝶ

Quinta. Qui mutuauit pacto vl ꝑncipali intētōe vt qs iret ad ſuā apothecā ē vſurariꝰ.ꝛ teneꝶ reſtituere ñ illi cui mutuauit ſm Joā.de ligna.ꝛ Joā.calde.ſ; paupib; tātū q̄ntū extimaꝶ ille cōcurſus ad apothecā

Sexta. Qui mutuat ḡnū verꝰ vt recipiat nouū:ꝑncipalr intēdēs illā melioratiōnē:ē vſurariꝰ:ſm Ray.Goffre.ꝛ Hoſti. Secꝰ ſi facit ne ſuū pereat:ꝛ alteri faciat grām

Septima. Dn̄s mutuans ruſtico vt colat ſuā poſſeſſionē:eſt vſurariꝰ:ſi rōe mutui vult ſibi de aliq̄ rn̄deri:nō aliter ſm Greg.de Ari.ꝛ Lau.de ridol.qꝛ remitit ius ſuum.

Octaua. Qui mutuat vt ſibi remuneꝶ ceſſante pacto:nō peccat ſm aliq̄s

Queritur xxiiij. Utrū vſurariꝰ teneaꝶ reſtituere q̄cq̄d adquirit ex lucro vſurario: Ad h̄ rn̄det s. Tho.ij.ij.q.lxxviij.ꝛ.iij.q̄dlꝰ.q.vij.art.ij.di. Jn his q̄ꝝ vſus ē ↄſūptio:nō teneꝶ hō niſi đ eo qđ accepit.qꝛ fructꝰ haꝝ reꝝ nō dependet ex eis:ſ; ex iduſtria hūana:niſi dn̄s illiꝰ rei fuerit dānificatus.qꝛ teneꝶ ꝛ ei recōpēſare ſiq̄d amiſit đ bōis ſuis. Jtē ſm aliq̄s qꝛ ſi iſte teneꝶ reddere lucꝝ pecunie vſurarie:ille cui mutuauerat poſſet recipe lucꝝ ex ſua pecunia.ꝛ ſic vſura eēt pctm̄. Cū ſctō Tho.ē Rich. Petrꝰ đ pal.ꝛ Jo.an.ꝛ Joā.cal.ꝛ Ray.ꝛ Guilꝰ.ꝛ Piſa. Alij tn̄ aliꝶ tenēt. Si aūt ſit res q̄ vſu ñ ↄſumiꝶ:teneꝶ ēt đ fructibus ſm oēs.qꝛ fructꝰ ſūt ipiꝰ rei: ꝛ ipa res ē in dn̄io ſpoliati. Sꝫ ↄ.videꝶ ꝙ totū teneaꝶ reſtituere ēt i illꝰ. Prio. Nā ſi radix ſana/ꝛ rami. Ro.xj.ḡ eadē rōe ſi radix īfecta/ꝛ rami. Sꝫ radix huiꝰ lucri fuit īfecta:qꝛ vſura.ḡ ꝛ oē adq̄ſituz ex ea. So. Nō ē ſilꝰ đ radice ꝛ pecunia illa.qꝛ radix ñ ſolū h; rōnē mr̄e vt pecunia q̄ ē mr̄ ſolū:ſ; etiā aliq̄lꝰ cāe effectiue inq̄ntū miſtrat nutrimētuz:ſm ſctm̄ Tho. Scđo. Nā i c.cū tu.extra đ vſurꝭ poſſeſſiones empte ex pecunia vſuraria mādāꝶ vēdi:ꝛ p̄cia reſtitui.ḡ eadē rōne ꝛ oē ex tali pecunia exq̄ſitū. Solꝰ. Non mādanꝶ poſſeſſiōes reſtitui.qꝛ forte plꝰ valebāt q̄ vſurꝰ extorte. ſ; ipa p̄cia:qꝛ.ſ. poſſeſſiōes erāt q̄dē obligate ſpoliatꝭ: ſ; nō erāt ſue:ſ; vſurarioꝝ. Tertio. Nō hab; vſurariꝰ maiꝰ ius in re empta ex pecunia vſuraria q̄ in ipa pecunia quā reddere teneꝶ.ḡ teneꝶ reddere rē emptā. Solꝰ. Jmo plꝰ iuris hab; in illa empta qꝛ debeꝶ ei ꝑpter pecuniā ſicut ꝑpꝰ cām inſtralē.ſed ꝑpꝰ ſuā induſtriā ſicut ꝑpter cām ꝑncipalē.

Cōcluſio Prima hec eſt. Qui ꝑ vſurā aliq̄d lucratꝰ ē:cuiꝰ vſus ē ipa ↄſumptio:nō teneꝶ de fructib;.

Scđa. Secꝰ ſi ſit res cuiꝰ vſus ſit diſtinctus a re.

Tertia. Teneꝶ tn̄ vſurariꝰ ſpoliato đ oi intereſſe dāni emergētis:q̄cq̄d ſit de dāno lucri ceſſantis